

Önkormányzati múlt

Útkeresés Egercsehin, az egykori bányászfaluban

Jelen tanulmányom Egercsehi község jelenlegi helyzetét és lehetőségeit kívánja bemutatni. A vizsgálat során interjút készítettem Egercsehi önkormányzatának képviselőjével, valamint az egyik legsikeresebb vállalkozóval, Telek Józseffel. Beszélgetést folytattam a lakossággal és kérdőíves módszerrel 121 egercsehi háztartást mértem fel. Három kérdésre kerestem a választ. Ezek: „Hajlandó lenne-e vállalkozást indítani Egercsehin?” – „Milyen területen indítana vállalkozást?” – „Mi a legfőbb korlátja egy vállalkozás indításának Egercsehin?” A kutatás során arra is kíváncsi voltam, hogy az Egercsehin élők szemlélete és mentalitása mennyire befolyásolja döntéseiket, s hogyan jött létre, hogyan működik egy sikeres helyi vállalkozás.

A község múltja és a jelene

Egercsehi (1903-ig Csehi) község Heves megye északi részén, az Ózd-egercsehi medencében, Egertől északra 23 km-re fekszik. Egerrel autóbusszjárat köti össze. A legközelebbi vasútállomás a Füzesabony-putnoki vasútvonal mentén, Szarvaskőn van.

A különböző hegy-, lejtőcsuszamlások, suvadások ma is jellemzőek a felszín arculatára. Területén található a több mint 400 m magas Magas-hegy. A falu közelében ered a Villó patak. A település éghajlata mérsékelt hűvös, mérsékelt száraz, mely a kevésbé hőigényes mezőgazdasági kultúráknak kedvez. A dombvidék jellegű táj vegetációja mozaikos, meglehetősen változatos. A mozaikosság legfőbb oka a nagy területeket érintő erdőirtások miatt létrejött irtásrétek. A dombvidék arculatát jelenleg sokkal inkább a nagy kiterjedésű fátlan vegetációfoltok, a felszáraz gyepek határozzák meg. Természetes növényzetét cseres tölgyesek, égerligetek, szubmontán bükkösök alkotják, a vízfolyások mentén mocsárrétekkel. A magasabb részeket erdők fedik területük 24%-ot tesz ki. Talaja jelentős arányban szántóföldként

használható. Állatvilága nagy- és kisvadakból áll. (Guszmáné, 1997; Dövényi, 2010)

A falu határában 1870 körül fedezték fel a kőszent, amely megváltoztatta a település profilját. Megnyitották az Antónia-tárót; amely a nevét az akkori földbirtokos, Beniczky György nevének nevééről kapta (Csiffáry, 1997). A nagyüzemi szénbányászat 1907 és 1914 között alakult ki. Egercsehi és Szűcs községek lakóin kívül a környező falvakból is jártak ide dolgozni. A Csónakos-völgyben megépült a barakk, amely munkásszállásként üzemelt, így a széntermeléssel párhuzamosan kialakult a bányatelep is.

Egercsehin 1920-ban 565 fő élt, 1930-ra pedig már 1444 fő, ami azt jelenti, hogy tíz éven belül több mint duplájára emelkedett a lakosság száma. Az Egercsehi Kőszénbánya Rt. a bányatelep mellett téglá- és cserépgyárral is rendelkezett. A Hangya Szövetkezet szatócsüzlete látta el a lakosság kereskedelmét; egy szikvízgyáros is üzemelt.

A XX. század első felében a kőszén megjelenésével a település profilja teljesen megváltozott. Egercsehi Heves megye egyetlen mélyművelésű és egyben legnagyobb szénbányája lett, amely Észak-Magyarország egyik legjobb minőségű szenét adta. A bányát 1990-ben bezárták, aminek következtében a bányászatból élő 1000–1200 ember munka nélkül maradt. A hajdan virágkorát élő település azóta is keresi a megélhetés új módozatait.

A lakosság fő foglalkozását a bányászat után a mezőgazdaság jelentette. A mezőgazdasági termények között első helyen a búza állt, jelentős volt a zöldségtakarmány, az árpa, a zab, a kukorica termesztése (Guszmáné, 1997).

Jelenleg, 2017-ben a hivatalosan nyilvántartott népesség 1337 fő. Ez a lélekszám a jövőben várhatóan tovább csökken. Egercsehi népsűrűsége 129 fő/km², a lakások száma 635. A népességet

figyelembe véve megállapítható, hogy egy lakás-ban átlagosan két fő él. (Népesség, 2017)

A vállalkozások helyzete

A helyiek elmondása szerint a bánya bezárását követően a település folyamatos hanyatlásnak indult. Régen rengeteg vállalkozás működött, többek között olasz tulajdonosú varroda (1994–1995 körül zárt be), baromfi-feldolgozó, fatelep, polimer (szigetelő szalagokat gyártott), műanyag feldolgozó, textilüzem, strand és még számos más vállalkozás.

Korábban öt-hat fodrászüzlet volt, melyek nem jelentettek egymás számára konkurenciát, mert mindegyiknek folyamatosan volt munkája. Jelen pillanatban egy fodrászüzlet próbálja fenntartani magát. A tulajdonos elmondása szerint a férfi hajvágás 800 Ft, mely ennyibe került húsz évvel ezelőtt is. A női hajvágás, mosás körülbelül öt évvel ezelőttinek felel meg, 2016-ban változatlanul 1700 Ft-ba kerül. A tulajdonos az árakat nem meri emelni, mert akár 100 Ft-os drágítás miatt máshova mennének a vendégek. A vállalko-

zó elmondása szerint fogy a lakosság, kevesebb a vendég és egyre szegényebbek az emberek (Bajzát, 2016).

Egercsehin közepes nagyságú vállalkozás is működött: a baromfi-feldolgozó és csomagoló üzem, amely kb. 50 főt foglalkoztatott. Mivel a tulajdonos a **községben és környékén nem tudta beszerezni a levágáshoz szükséges baromfikat**, ezért nagy távolságról kellett ideszállítatnia az élő állatokat, ami egy idő után veszteséget okozott a vállalkozásnak, mely emiatt tartozásokat halmozott fel. A **vállalkozás** megnyitáskor nagyon sok helybéli helyezkedett el az üzemben, de a rossz feltételek miatt egyre kevesebben **vállaltak itt munkát**, így a bezárás előtt már a dolgozókat is távolabbi településekről kellett beszállítani, ami szintén veszteséget okozott, így az üzem 2008-tól már nem működött. Az **ügyvezető** (egyben tulajdonos) 2011-ben elhunyt, a céget felszámolták (Helgert, 2016). Ezt követően a vállalkozások száma lényegében stagnált.

1. sz. táblázat A regisztrált vállalkozások számának alakulása Egercsehin 2010–2016 között

Év	Vállalkozások száma
2010	45
2011	43
2012	43
2013	41
2014	39
2015	42
2016	44

Az önkormányzat dolgozójával, Helgert Zoltánnal készített interjúból megtudtam, hogy az önkormányzat számára az iparüzési adó révén a három legnagyobb bevételt hozó vállalkozás a következő:

1.) A Heves Megyei Vízmű Zrt. (víz- és szennyvízszolgáltatás);

2.) A Pék Laci Kft. sütőipari vállalkozás (kenyér- és péksüteménygyártás, a cég körülbelül 15–20 főt foglalkoztat);

3.) A Magyar Telekom Nyrt. (telefon- és internet-szolgáltatás).

A község területén a gyenge minőségű termőföld miatt nem jellemző a mezőgazdasági vállalkozás. A terület inkább legeltetésre alkalmas. Ennek ellenére állattenyésztéssel egy őstermelő foglalkozik, bár állatállománya csekély. Néhány őstermelő méhészkedik, de éves szinten egynek-egynek a 600.000 Ft-ot sem éri el a bevétele. Egy faipari termékeket gyártó vállalkozás van, amely

3–5 személyt alkalmaz. Más ipari tevékenység nincs a község területén.

A helyi vállalkozók inkább élelmiszer-kiskereskedelemmel, szolgáltatásokkal (fodrászat, műkörmös, autóvezetés-oktató) foglalkoznak. A többi vállalkozást inkább a vezetőeszközök teszik ki, akiknek nincs a településen székhelyük, ilyen például a Tigáz, internet- és telefon-szolgáltatók, pénzügyintézetek. Az önkormányzat anyagi helyzeténél fogva nem tud támogatni semmilyen jellegű vállalkozást. A községben nincs olyan pályázat, amely vállalkozások alapítását, vagy esetleg már meglévő vállalkozások működését segítené.

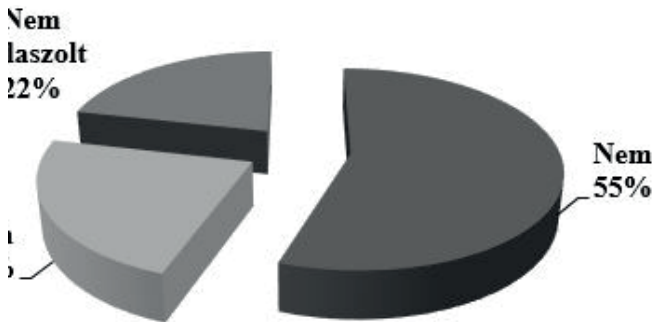
Az önkormányzatnak nincs tudomása arról, hogy hiányszakma lenne. A területen a kevés munkahely miatt inkább a munkanélküliség a jellemző, mivel nem tudnak az emberek vállalkozásoknál elhelyezkedni. A szakmunkások is kénytelenek munkanélküli segélyből élni. (Helgert, 2016).

A lakosság vállalkozási hajlandóságának felmérése

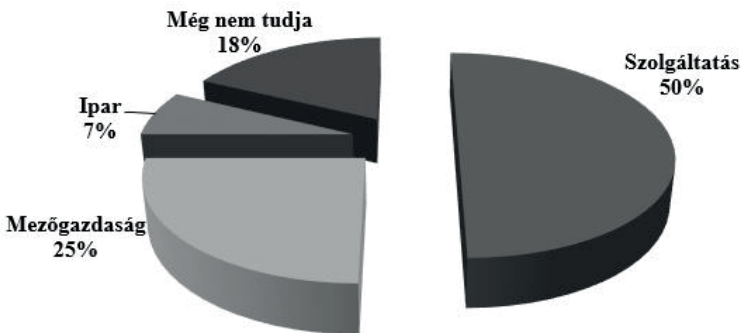
A kutatás során 121 egercsehi háztartást vizsgálva három kérdésre kerestem választ. Az első kérdés azt vizsgálta, hogy „Hajlandó lenne-e vállalkozást indítani Egercsehin?” A megkérdezett 121 háztartásból 67-en nemmel válaszoltak, míg 26 háztartásra vonatkozóan a kérdőív ezen része üresen maradt, feltételezhetően az ő válaszuk is közelebb áll a nemhez, mint az igenhez. Összességként tehát elmondható, hogy 93 háztartás, azaz a megkérdezettek 77 %-a nem kezdene vállalkozásba. Mindössze 28 egercsehi lakos válaszolt igennel. Szemléltetésül az 1. ábra szolgál.²

A második kérdés azt vizsgálta, hogy akik vállalkozásba kezdenének, „Milyen területen indítanának vállalkozást?” A vállalkozást indítók fele, azaz 14 fő a szolgáltatási szektorban indítana vállalkozást, míg fele ennyien a mezőgazdaság területét preferálnák, az ipar pedig csak két fő számára jelentene megélhetést. A maradék öt fő nem tudott állást foglalni ebben a kérdésben.

1. ábra. Hajlandó volna-e vállalkozást indítani Egercsehin?

2. ábra: Milyen területen indítana vállalkozást?

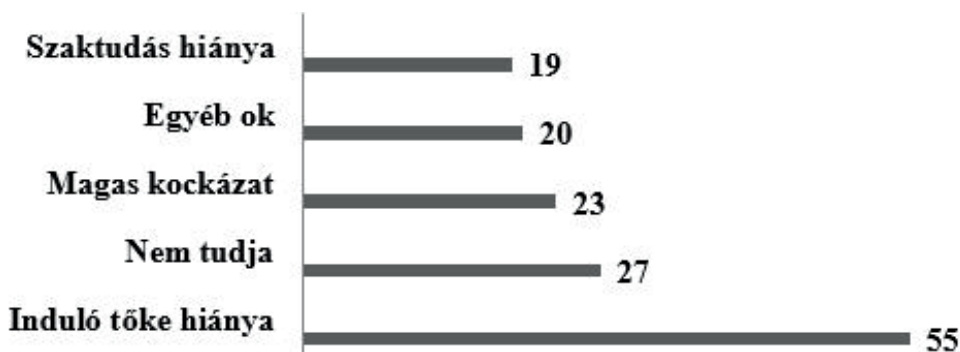
A harmadik kérdés arra kereste a választ, hogy „Mi a legfőbb korlátja a vállalkozás alapításának Egercsehben?” Egy válaszadó több válaszlehetőséggel is élhetett. Ez alapján a legfőbb okként az induló tőke hiányát jelölték meg (55 fő). Ezt követte az a válaszadás, hogy a vállalkozások indítása nagyon magas kockázatú (23 fő). A szaktudás hiányát 19 fő jelölte meg magyarázatként. 20 fő pedig egyéb okokban látta a vállalkozások indításának alacsony számát. A megjelölt okok között szerepelt a fizetőképes kereslet hiánya, a kisszámú lakosság, az elöregedés, a területi hiány, továbbá maga az emberi tényező. 27 megkérdezett nem tudta konkrétan megjelölni, hogy véleményük szerint, mi okozza az alacsony vállalkozókedvet.

Egy jelenleg is működő sikeres vállalkozás: a Tri-Boy 2002 Építőipari és Kereskedelmi Kft.

A Kft. két testvér: Telek József és Telek Lajos tulajdona, tulajdonhányaduk 50–50%.³ A vállalkozás indítására a bánya bezárása miatt kényszerből került sor. Cégüket 2002-ben alapították, elnevezése a kezdeti lépésekre utal, amikor még a testvérpár mellett volt egy harmadik tag is, aki idővel önállósulni akart, ezért kivált a csapatból. A vállalkozás formája anyagi megfontolásból lett kft.

A vállalkozás profilja pincevájás, pinceépítés. Kezdetben három vállalkozás volt, amely ezzel foglalkozott. Már említett Tri-Boy cég harmadik egercsehi tagja szintén vállalkozást alapított, de nem tudott talpon maradni, ezért 2010 környé-

3. ábra: Mi a legfőbb korlátja a vállalkozás alapításának Egercsehben?

kén abbahagyta a tevékenységét. A harmadik vállalkozás Egerben működött, amellyel a Teleki testvérpár jó viszonyt tartott fent. Ők a tapasztalatlanságuk miatt 2013-ban szüntették meg a vállalkozásukat. Így tehát a Tri-Boy vállalkozás egyedül maradt a piacon, amely folyamatos munkát biztosított a számukra. A kutatás évében (2016-ban) már teljesen be voltak táblázva megrendelésekkel, melyek főleg Egerből érkeztek. A szőlőtermelő városban ugyanis senki sem foglalkozik pincevájással, holott rengeteg a pincészet, a borászat – Egercsehben viszont nincsenek pincék. A kutatásom idején testvérpár két pincén dolgozott, de előfordult már az is, hogy egyszerre párhuzamosan négyet építettek.

A munka költségvetését a megrendelő igényei szerint állapítják meg. Érdekeség, hogy az üzlet a gazdasági válság idején ment a legjobban, amit Telek József a szerencsének tulajdonít. Ekkor született ugyanis meg a „Bikavér-törvény”, mely szerint a bort öt évre kell tárolni, ez pedig helyiségeket igényelt.

Üzleti stratégiájukra jellemző, hogy a megkeresett pénzt mindig az üzletbe forgatták vissza, aminek köszönhetően nagyon jó eszközeik, gépeik vannak. Rendelkeznek például két marógéppel, bobkettel, konténeres teherautóval, két nagyobb terepautóval, egy kis terepautóval. A gépesítés által több munkát tudnak vállalni, teljesíteni. Az emberi munkát próbálják minimálisra redukálni.

A jövőbeli tervük, hogy minél tovább folytassák a jól menő üzletet, a vállalkozás további bővítését nem tervezik.

A vállalkozásban nyolc különféle szakmunkást (villany-, gáz-, fűtésszerelő, stb.) alkalmaznak. Négyen ingáznak, négyen pedig helybeli lakosok. A dolgozók kiválasztásánál, felvételénél a legfontosabb szempont az, hogy ez egy speciális szakma, ami bányászati ismeretekre épül. Általában ezzel a végzettséggel a jelentkezők nem rendelkeztek, a tudást többnyire a gyakorlatban az idősebb, tapasztaltabb kollegáktól sajátították el. A dolgozók felvételekor fontos az első benyomás. Teleki József jó emberismerőnek tartja magát, az ösztöneire hagyatkozik. A kiválasztott dolgozó csak férfi lehet, preferált a 25–30 év közötti életkor. A magasabb iskolai végzettség nem fontos, éppúgy, mint a lakóhely.

A jövőre nézve a vállalkozó szerint lehetőség lenne a kihasználatlanul álló bánya kétemeletes, több ezer négyzetméter alapterületű fürdőépületének hasznosítására, amely valamilyen ipari üzemet telepítésére lenne a legalkalmasabb. Hátránya, hogy messze van az autópályától és a környékén rossz az infrastruktúra.

Felmerül a kérdés, hogy egy sikeres vállalkozó szerint milyen a jó vállalkozás? Telek József véleménye alapján a jó vállalkozás folyamatosan munkát tud biztosítani a dolgozóinak, a tulajdonosok legalább fél évre előre látják a tennivalókat, tervszerűen gazdálkodhatnak. Interjúalanyom szerint a vállalkozások legfőbb korlátja maga az ember. Ők annak idején egy szál csákkánnyal kezdték, a gépeket is bérelték, most pedig már fél évre előre el vannak látva munkával. Summás véleménye szerint aki dolgozni akar, az el tud helyezkedni, függetlenül az életkorától, nemétől, stb. Aki viszont nem dolgozik, az valójában nem is akar.

A jövő lehetőségei – helyi igények és javaslatok

Felmerül a kérdés, hogy lenne-e egyáltalán szükség újabb vállalkozásokra Egercsehin, és ha igen, akkor milyenekre? A lakossági válaszok alapján kiderült, hogy Egercsehin sok üzlet hiányzik, mindenért Egerbe kell menni, amely többletköltséget jelent, hiszen több, mint 20 km-re van. A helyi igények szerint sokkal több vállalkozónak kéne lennie; apró vállalkozások-

nak, amelyek fellendítenék a települést. Szükség lenne háztartási boltra, vegyes boltra, éjjel-nappali boltra, ruházati boltra, butikra, továbbá cukrászdára, fagyraltozóra, színvonalas étteremre, pizzázóra és más egyébre (Sulyok, 2016; Bajza 2016). Egy szociális kisbolt gondolata is felmerült, amelyben a helyi termelők által termelt termékeket cseréje folyana. Mindenki hozná a felesleget (pl. mézet, tojást, tejet, kaprot stb.) s azt a számára szükséges árura cserélné.

Szolgáltatások is kellenének: vízvezeték-szerelő, cipész. Hasznos lenne egy szolgáltatóház, ahol például egy héten egyszer cipőjavítást vállalnának, máskor pedig varrónő vállalna munkát javításra, ruhavarrásra, cipzárcserére, stb. (Sulyok, 2016).

A szórakozni vágyó fiatalok egy szabadidő központot szeretnének, amely a megszűnt ifjúsági ház funkcióját átvénné. Egykor a bányásznapokon és helyi búcsúk alkalmával nagy mulatozás folyt; céllövölde, körhinta, hajóhinta, lacikonyha biztosította az ellátást és szórakozást. Bányászzenekar is működött, de annak tagjai kiöregedtek vagy meghaltak, újjászervezésére nincs lehetőség. Az egykori népkert felújítását most vették tervbe (Kecskés, 2016).

Az idősek többnyire magányosak, alig nyitják rájuk valaki az ajtót, ezért az idősebb generációnak szüksége van öregek otthonára; olyanra, amely lehetőleg bentlakásos, vagy ahova egy héten többször bejárhatnának beszélgetni, sakkozni, stb. (Kecskés L.-né, 2016). Régen a több generáció együtt lakott, nem hagyták magukra az időseket, nagyobb volt a családon belüli összetartás, ami most hiányzik (Bartáné, 2016).

A falutól 2,9 km-re lévő Bekölcén van lovas tanya. A házakat kiadják, minden második ház hollandé. Egercsehiben is lenne igény szobakiadásra. Egy másik kitörési pontot jelentene az állattenyésztés fejlesztése. Felmerült egy, az óvoda közelében kialakítandó tanyasi udvar gondolata is. Az óvónő, Bartáné Andrea fontos projektnek tartja, hogy a gyerekek közelebbi kapcsolatba kerüljenek a természettel, s például legyen gyakorlati ismeretük arról, hogy a tej a tehéntől származik és csak több lépcsős folyamat végén kerül a dobozba. (Sok gyermeknek nincs ilyen jellegű ismerete, azt hiszik, hogy a tej eredetileg a dobozból származik). A gyerekek számára az állatok

etése, valamint a közreműködésükkel termelt zöldségekből ételek készítése nagy élményt, tapasztalati tudást jelentene.

A napközis főzőkonyha hosszútávon önellátó lehetne, őstermelők bevonásával gazdaságosabban működhetne és az ételek is egészségesebbek lennének. Jelenleg Felsőtárkányról szállítják az ebédet a közétkeztetés szereplői (óvoda, iskola, szociális ellátottak) részére.

Az Egercsehire látogatók részére vonzó program lehet a kézművesség (kosárfonás, fakannákészítés, stb.) bemutatása. A község múltját felelevenítő emlékeket egy bányászmuzeumban, a régmúlt hétköznapijait egy tájházban lehetne bemutatni (Bartáné, 2016). A Bekölcére vezető bekötőút mentén látható, klasszicista stílusú Beniczky-kastély (1830), amely magánterületen van (Zsebéné, 1999). Felújítása, megnyitása növelné a község turisztikai kínálatát. Fölmerült, hogy vadászattal is lehetne látogatókat vonzani, hiszen rengeteg a szarvas, az őz, a vaddisznó és a róka a környéken (Kecskés, 2016). Lovarda kialakítására is szükség lenne (Bajzát, 2016). A lovas turizmus egy újabb vállalkozási lehetőséget kínál (Bartáné, 2016). Egercsehi kiváló terület erdei tábor, erdei óvoda indítására; bográcsozásra; sporttábor, bobbálya vagy kalandpark kialakítására (Barta, 2016).

Szilvásvárad közelségét is ki lehetne használni oly módon, hogy az ottani turisztikai csomagba beillesztenének egy-két Egercsehihez fűződő programot. A helyiek szükségességnek ítélik a testvértelepüléssel, az erdélyi Homoródujfaluval tapasztalatcserék megszervezését. Gyárak létrehozását környezetvédelmi okokból nem szeretné a helyi lakosság, de kisebb ipari vállalkozások letelepítését jónak tartaná.

A sportélet fellendítése érdekében Telek József szerint a futbalcsapatot kéne újra indítani. Ő hajdan az ifjúsági csapat edzője volt. Említést érdemel, hogy nagy hagyományokkal rendelkező tekecsapat, atlétikai csapat is működött. A Sportbrigád a közösségi szellemet erősítette, ösztartó, összekovácsoló erő volt, amire most is szükség lenne.

Mindezen vállalkozási lehetőségek a helyiek számára munkalehetőségeket biztosítanak. Fontos azonban, hogy a közösség, a helyi lakosság összefogjon annak érdekében, hogy az idelá-

toogatók jól érezzék magukat és tovább vigyék a település jó hírét.

Összefoglalás

Hajdan a lakosság döntő része, 1000–1200 ember szénbányászatból élt. A bánya bezárását követően döntő fordulat következett be a falu életében. Bár a helyiek szerint száz évre elegendő szén van a bányában, megnyitására már semmi kilátás. A válságból, szegénységből nehéz a kitörés. A felmérés rámutat arra, hogy lakosság számos szolgáltatásra igényt tartana, saját vállalkozást azonban túlnyomó többségük nem indítana. A vállalkozókedv hiányát számos tényezővel magyarázhatjuk: a mentalitással, a kockázatkerülő magatartással, a szaktudás és indulótoke hiányával. A helyzetet negatívan befolyásolják a demográfiai tényezők: a lakosság előregedése, a fizetőképes kereslet hiánya és az elvándorlás.

Az elvégzett kérdőíves felmérés alapján a vállalkozás indítására hajlandók fele a szolgáltatási szektort preferálja, míg 25%-a mezőgazdaságot, 7%-a az ipart, a fennmaradó 18%-nak pedig nincs határozott elképzelése. A lakosság szeretné fenntartani a jelenlegi csendes, már-már idilli környezetet, ezért csak kisebb vállalkozások létrehozását tudja elfogadni.

KÜTVÖLGYI VIKTÓRIA

Felhasznált irodalom:

Csiffáry Gergely (1997): Az Egercsehi szénbánya története 1901–1976. Révai Nyomda, Eger

Dövényi Zoltán (szerk.) (2010): Magyarország kistájainak katasztere. MTA Földtudományi Kutatóintézet, Budapest

Guszmáné Nagy Ágnes (főszerk.) (1997): Heves Megye kézikönyve. CEBA Kiadó, [Budapest]

Zsebéné Dobó Marianna és társai (1999): *Vendégváró – Látnivalók Heves megyében*. Well-Press Kiadó, Miskolc. (Vendégváró útikönyvek)

Elektronikus forrás:

Népesség <http://nepesseg.com/heves/egercsehi> [Letöltés dátuma: 2017.08.11.]

Interjúalanyok:

Bajzát Ignácné (2016) - Fodrászat tulajdonosa

Bartáné Andrea (2016) - Óvónő
Helgert Zoltánné (2016) - Egercsehi Önkormányzati Hivatal dolgozója
Kecskés László (2016)
Kecskés Lászlóné (2016)
Kolláth János (2016)
Sulyok Lászlóné (2016)
Telek József (2016) – a Tri-Boy 2002 Építőipari és Kereskedelmi Kft. résztulajdonosa

Jegyzetek

1. Egercsehi község önkormányzatának adat-szolgáltatása, 2016.
2. Az egyes ábrák forrása a saját kérdőíves felmérés, 2016.
3. Az interjú Telek Józseffel készült, aki 54 éves, szakközépiskolai végzettségű, helybeli lakos.

A COMITATUSRÓL

A Comitatus Önkormányzati szemlét a folyóirat nevét viselő Comitatus Társadalomkutató Egyesület alapította, és az első számot 1991 júliusában a Veszprém Megyei Önkormányzat Közigazgatási és Informatikai Szolgáltató Irodája adta ki. A folyóirat kezdetektől vállaltan a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetségének (MÖOSZ) a folyóirata volt, egészen 2012 év végéig.

A folyóirat alapító szerkesztőbizottsági elnöke Zongor Gábor, felelős kiadó és szerkesztő: Agg Zoltán, alapító szerkesztők: Oláh Miklós és Hudi József. Alapító szerkesztőbizottsági tagok prof Mandel Miklós, prof Nemes Nagy József, prof Pálné Kovács Ilona (2013-tól az MTA levelező tagja) és ide sorolható a fél évvel később csatlakozó prof Szilágyi István.

2013-tól a lap már nem a területi önkormányzati szövetség, hanem a Comitatus Társadalomkutató Egyesület tudományos folyóirata. Így ma Magyarországon a Comitatus az egyetlen, közhatalmi szervezetektől és önkormányzati szövetségektől független, vidéken szerkesztett országos önkormányzati szaklap.

A több mint negyedszázad alatt 225 lapszám jelent meg és a szakmai-tudományos tanulmányok mellett, mindig helyt adott, az önkormányzatok vezetőinek és munkatársainak publikációi számára is. Szerzőink között egyetemi oktatók, tudományosan minősített kutatók is szerepelnek.

A lap a megyei indíttatása mellett mindig is felvállalta az országos önkormányzati ügyek megvitatását, a területi együttműködések, a regionalizmus, a térségfejlesztés és térségi kapcsolatok ügyét. Az utóbbi időben egyre többször jelentet meg cikkeket PhD-hallgatóktól, mivel tu-

dományosan minősített folyóiratként, mind több doktori iskola ismeri el a Comitatus megfelelő publikációs fórumként. A folyóiratban megjelenő nagyobb tanulmányokat minden esetben lektoráltatjuk, de helyt adunk a közéleti témájú cikkeknek is.

A Comitatus kezdetben havonta (évi egy-két összevont számmal), majd 2012-ben kéthavonta, míg az utóbbi években félévente-negyedévente, összevont és különszámok formájában jelent meg, figyelemmel a rendelkezésre álló, egyre szűkülő anyagi forrásokra. 2017-ben sikerült négy alkalommal megjeleni, hála a támogatóknak.

A Comitatus Önkormányzati Szemle nem „csupán” tudományos folyóirat, hanem egy több mint negyedszázada működő szellemi műhely is. A folyóirat nyomtatott formában eljut az egyetemekre, könyvtárakba, a folyóiratot támogató önkormányzatokhoz. Az utóbbi számok fellelhetők az interneten az mrtt.hu honlapon. (<http://www.mrzt.hu/comitatus.html>) Terveink szerint felújítjuk a 2007-2013 között működő önálló honlapunkat is, s így 2004-től kezdődően a korábbi számaink is ismét olvashatók lesznek a neten.

Folyóiratunkat a lapot kiadó egyesületen keresztül lehet támogatni.

A Comitatus Társadalomkutató Egyesület regisztrált szja 1%-os kedvezményezett.

Adószámunk: 19263913-1-19

Bankszámlaszámunk: 73200189-11102041

(Kinizsi Bank)

Agg Zoltán

főszerkesztő

Zongor Gábor

szerkesztőbizottság elnöke

Szerzőink figyelmébe!

1. A kéziratokat számítógépen elkészítve, e-mailhez csatolt fájlként kérjük *.doc, *.docx vagy *.rtf formátumban a szerkesztőség címére (comitatus91@gmail.com) kérjük beküldeni.

2. Az írások ajánlott terjedelme tanulmányok esetén 20 000, kisebb cikkek (recenziók, megemlékezések stb.) esetében 10 000, de a leghosszabb írás terjedelme se haladja meg az egy ívet (40 000 karaktert).

2. A szöveget balra zárva, formázás és tipografizálás nélkül, végjegyzetekkel ellátva készítsék el. Tudományos közlemény esetén végjegyzetek készítőik; végjegyzetek helyett kivételesen irodalomjegyzék is elfogadható.

3. Fotókat korlátozott számban tudunk közölni. Az illusztrációkat kérjük beszámolni, magyar és angol nyelvű aláírással ellátni. A közleményhez egy külön képjegyzéket is kérünk csatolni.

4. Hivatkozásnál a szerző teljes nevét kérjük megadni; a SZERZŐ családneve legyen minden esetben nagybetűvel kiemelve.

5. Tudományos közlemények esetében a hivatkozás formai szabályai a következők:

– Egy szerző esetén: SZERZŐ: Cím. (Kiadás). Kötetjelzés. A megjelenés helye, éve. (Sorozatcím, sorozati szám.) Oldalszám. Példa: CSIZMADIA Andor: A magyar közigazgatás fejlődése a XVIII. századtól a tanácsrendszer létrejöttéig. Budapest, 1976. 20–29. – Későbbi hivatkozás: CSIZMADIA 1976. 20–21.

–Több szerző esetén: A mű címe. Szerkesztő neve. (Kiadás). Kötetjelzés. A megjelenés helye, éve. (Sorozatcím, sorozati szám.) Oldalszám. Tanulmányok Pápa város történetéből a kezdetektől 1970-ig. Főszerk. Kubinyi András. I. Pápa, 1994. 207–211.

– Tanulmány esetén: SZERZŐ(K): Cím. = A tanulmánykötet címe. Szerkesztő neve. (Kiadás). Kötetjelzés. A megjelenés helye, éve. (Sorozatcím, sorozati szám.) Oldalszám. Példa: FARAGÓ Tamás: A történeti Magyarország felekezeti adatai az első világháború előtt. = Egyházak és egyházpolitika Magyarországon és Erdélyben a 18–19. században. Szerk. Gáborjáni Szabó Bontond. Debrecen, 2016. (A Tiszántúli Református Egyházkerületi Gyűjtemények kiadványai) 17–56. Hivatkozás a későbbi lábjegyzetekben: FARAGÓ 2016. 20–27., vagy: FARAGÓ: i. m. 20–27.

– Folyóiratcikk esetén: SZERZŐ: Cím. = A folyóirat címe, évfolyama (éve), száma, oldalszám tól-ig. Példa: NEMES NAGY József: Régiók, polarizálódás, centralizáció. = Comitatus 25 (2017) tavasz (222. sz.) 3–13. Hivatkozás a későbbi lábjegyzetekben: NEMES NAGY 2017. 10. vagy: NEMES NAGY: i. m. 10. – KEARNEY, Michael: Transnational Migration from Oaxaca, the Agrarian Question and the Politics of Indigenous Peoples. = Österreichische Zeitschrift für Geschichtswissenschaften 13. Jg. Heft 4/2002. 7–21. Hivatkozás a későbbiekben: KEARNEY 2002. 16–17.

– Napilap esetén: KELEMEN Gábor: Legféltebb kincseink óvója. = Napló (Veszprém megye napilapja) 2018. január 3. 11. Hivatkozás a későbbi lábjegyzetekben: KELEMEN 2018. vagy: KELEMEN: i. m. (több oldalas cikknél megfelelő oldalszám).

4. Tanulmányokhoz, hosszabb cikkekhez egy 10–15 soros magyar és angol nyelvű összefoglalót kérünk a könyvészeti tárgyszavak (kulcsszavak) megjelölésével.